

У емисији Кључ на РТС у петак, 24. априла, четворо саговорника и уредник емисије расправљали су о поступку две невладине организације да поднесу кривичну пријаву против једног српског писца због расизма, како рекоше. Као покретач те пријаве, у емисији је суделовала Биљана Ковачевић Вучо (БКВ), која је више пута у току емисије поновила да је једна реченица Добрице Ћосића из једне његове књиге с неповољним оценама о Албанцима „еклатантан пример расизма“. Тврдила је да је основно питање „Да ли је прихватљив расизам у Србији 2009. године“, о коме ће морати да одлучи државни тужилац да ли је то расистичка реченица.

Невоља са целим овим галиматијасом је у томе што другарица Ковачевић, у име свога Комитета (на које је, изгледа, свикла од детињства), у току емисије, а ни у медијима, колико сам видела, који су о томе већ писали, није дефинисала основни појам расизам нити је објаснила зашто је то расизам ако Добрица Ћосић неповољно нешто изјави о Албанцима у једној реченици. БКВ, додуше, каже да то није само једна реченица, већ „есенција свега што је он говорио, радио и мислио“. Чак и „мислио“! (Да би се оштрије дистанцирала од овог писца, БКВ је све време име писца изговарала као „Чосич“, како се не говори српски, што је ваљда у складу с њеном недавном изјавом подгоричким новинама да она „нема ни зрна српске крви“. Узгред, у том интервјуу је, по свом адету генералног и универзалног арбитра, за покојног академика Николу Милошевића пресудила да је он био „зао човек“, чему не треба коментар, посебно ако се зна да му није била дорасла као саговорник, већ је једном приликом чак побегла из ТВ студија за време њиховог разговора.)

Иако је у тој емисији БКВ, насмејана, дотерана и младолика, нагласила више пута да је она „правница“, изгледа да не сматра да би било упутно да се обавести о судској пракси у „Европи“ у сличним приликама. Код нас су у новије време као примери „расизма“ навођени односи и према Ромима (који су себе одувек звали Цигани, у чему нема ничег увредљивог, баш као ни у етнониму Шиптари, који су год нас називани дуго и Арбанасима и Арнаутима).

Државни тужилац, ако одлучи да се поред толико озбиљних проблема позабави и овим Комитетом, мораће питати озбиљне стручњаке о овим питањима, с обзиром да разни невладини „комитети“ у најмању руку нису стручно поуздани, чак и да изоставимо да често нису ни добронамерни.

„Еклатантан пример расизма“

Пише: Ксенија Марицки-Гађански
субота, 02 мај 2009 15:29

Познато је да је Хитлер у име „аријевске“ чистоте Германа прогонио и Цигане, иако су Цигани управо потомци правих Аријеваца настањених у Азији. Цигани су индоевропског порекла и језика (по чему се порекло и одређује), баш као и Албанци. Дакле, између ових етничких групација и Срба не може бити „расизма“. Да је то тако, сваки солидан правник може се лако уверити из европске судске праксе, јер су у Чешкој, на пример, одбачене кривичне пријаве за расизам против Цигана, управо са наведеног разлога.

О индоевропској групи језика и народа, с историјским траговима забележеним пре више од 4000 година, на простору од Хиндустана до Атлантика и од Скандинавије до Средоземног мора, свако се може лако обавестити ако му то није струка, и видети да у индоевропске (или индогерманске, како се у Немачкој раније говорило, и у Хитлерово време) језике спадају класични језици грчки, латински и староиндијски (санскрт), сви данашњи романски, германски, словенски (дакле и српски), јерменски, албански, изумрли хетитски и тохарски, затим келтски, трачки, илирски, староперсијски и још неки језици. Индоевропским језицима се данас говори на свим континентима.

Да се у нашој земљи више пажње поклања науци и научницима (стварно, тј. финансијски, а не само декларативно да је ово „друштво знања“), не би биле могуће овакве самовоље разних „комитетлија“, узнемиријуће и штетне у сваком погледу. Да, рече правница, ситуација је слична односу са црнцима и Индијанцима у (Северној) Америци. Није рекла где је такво право студирала.

(Аутор је редовни професор Универзитета у Новом Саду)